

Dosarul nr. 3ra-362/22
2-18168365-01-3ra-09042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. V. Sârbu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Clima, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

8 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de administratorul autorizat Vera Popaz,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Vera Popaz împotriva Ministerului Justiției cu privire la anularea deciziei Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați din 18 mai 2018, împotriva deciziei din 10 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 18 iunie 2018, administratorul autorizat Vera Popaz a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Ministerului Justiției cu privire la anularea deciziei din 18 mai 2018 a Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin decizia din 18 mai 2018 a Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați, s-a constatat abaterea disciplinară prevăzută de art. 36 alin. (2) din Legea nr. 161/2014, comisă de administratorul autorizat Vera Popaz și expusă în sesizarea nr. 23186 din 19 decembrie 2017, fiind aplicată administratorului autorizat Vera Popaz, titular al autorizației nr. 101 din 14 ianuarie 2015, sancțiunea prevăzută de art. 36 alin. (2) pct. 1) din Legea nr. 161/2014, sub formă de avertisment.

A indicat că și-a exercitat profesionist, onest și sărguincios atribuțiile sale în cadrul procedurii de insolvență a Societății cu Răspundere Limitată „Vivaura-CH”, neexistând încălcări sau abateri invocate în decizia din 18 mai 2018 a Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați sau temei de aplicare a sancțiunilor.

Potrivit deciziei, se invocă încălcarea de către administratorul autorizat Vera Popaz a prevederilor art. 29 alin. (1) și (2) lit. g) din Legea cu privire la

administratorii autorizați la desemnarea și în cadrul exercitării atribuțiilor de administrator provizoriu și administrator al insolabilității Societății cu Răspundere Limitată „Vivaura-CH”, în baza încheierii din 1 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 5 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

A arătat că situațiile de conflict de interese sunt limitate la cazurile expres prevăzute în art. 29 alin. (2) din Legea cu privire la administratorii autorizați, însă nici una din situațiile enumerate de această normă legală, calificate drept conflict de interese, nu exista și nu există la desemnarea administratorului autorizat Vera Popaz și la exercitarea de către aceasta a atribuțiilor de administrator provizoriu și administrator al procesului de insolabilitate al Societății cu Răspundere Limitată „Vivaura-CH”.

Afirmația existenței situației prevăzute de art. 29 alin. (2) lit. g) din Legea cu privire la administratorii autorizați, și anume, că administratorul autorizat Vera Popaz a deținut statut de consilier juridic, avocat, auditor sau contabil al unuia dintre creditorii și anume al creditorului Societatea cu Răspundere Limitată „Sansilvia”, Corneliu Țurcan, în ultimul an de până la intentarea procesului de insolabilitate, este falsă, or, administratorul autorizat Vera Popaz, nici în calitate de persoană fizică, nici în calitate de reprezentant al unui terț, nu a reprezentat și nu a fost consilier juridic, avocat, auditor sau contabil al persoanei fizice Corneliu Țurcan, nici la data desemnării în calitate de administrator provizoriu, nici ca administrator al procesului de insolabilitate, și nu a avut o astfel de calitate pe parcursul întregii perioade de exercitare a atribuțiilor de administrator al Societății cu Răspundere Limitată „Vivaura-CH”.

A menționat că, la 27 februarie 2017, creditorul Corneliu Țurcan a înaintat Curții de Apel Chișinău cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul său Societatea cu Răspundere Limitată „Vivaura-CH”.

Ca dovadă a faptului existenței creanței sale nestinse față de debitor, creditorul a prezentat titlul executoriu nr. 2i-160-8/14 din 20 decembrie 2016, potrivit căruia s-a dispus încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată „Vivaura-CH”, în beneficiul lui Corneliu Țurcan, a sumei de 11 942 250 lei.

Faptele invocate în decizia Comisiei de autorizare și disciplină precum că, creanța respectivă a fost anterior, la 10 iunie 2016, preluată de către Corneliu Țurcan de la Societatea cu Răspundere Limitată „Sansilvia” în procedură de faliment, funcția de lichidator al căreia era exercitată de Vera Popaz, în contul stingerii creanței validate, precum și că Corneliu Țurcan este creditor în cadrul procedurii de faliment a Societății cu Răspundere Limitată „Sansilvia”, nu constituie cazuri de conflict de interese și respectiv nu servesc temei pentru aplicarea art. 29 din Legea cu privire la administratorii autorizați.

A învederat că administratorul provizoriu, administratorul insolabilității, lichidatorul unui debitor insolabil, nu au atribuții de reprezentare a creditorilor din procedurile administrate, iar administratorul autorizat Vera Popaz nu a reprezentat interesele lui Corneliu Țurcan în niciuna din proceduri, nici în alte raporturi juridice materiale sau procedurale, exercitând atribuțiile independent și imparțial, în strictă conformitate cu legea.

Interpretarea din decizie a faptului cesionării anterioare de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sansilvia”, reprezentată de lichidatorul Vera Popaz, a creanței față de debitorul Societatea cu Răspundere Limitată „Vivaura-CH”, către persoana fizică Corneliu Țurcan și al înlocuirii ulterioare în cadrul litigiului existent la momentul cesiunii Societății cu Răspundere Limitată „Sansilvia” și Corneliu Țurcan, ca reprezentarea de către Vera Popaz a intereselor lui Țurcan Corneliu, totodată îmbrăcând și statutul de consilier juridic la exercitarea acestor atribuții, este neîntemeiată, fiind ignorate toate normele de drept ce țin de raporturile juridice între părți, momentul nașterii, încetării acestora, precum și componența drepturilor și obligațiilor, noțiunea de cesiune a creanțelor, consecința procesuală a acesteia de înlocuire a părții în proces și prin ce diferă de raporturile de reprezentare, dar și o evidentă încercare artificială de a arăta situația în felul potrivit autorilor deciziei și nu în cel real existent.

În decizia din 15 februarie 2017 a Curții Supreme de Justiție, instanța nu a constatat și nu a calificat vreo situație drept conflict de interese din cele expres enumerate în art. 29 alin. (2) al Legii cu privire la administratorii autorizați, dar în afara limitelor stabilite de lege, instanța a apreciat circumstanțele existente ca un conflict de lege.

Prin hotărârea din 4 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vera Popaz împotriva Ministerului Justiției cu privire la anularea deciziei din 18 mai 2018 a Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați.

La 6 martie 2021, în interiorul termenului prevăzut de art. 232 alin. (1)-(2) Cod administrativ, administratorul autorizat Vera Popaz a declarat apel împotriva hotărârii din 4 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea cererii de chemare în judecată depusă de administratorul autorizat Vera Popaz.

Prin decizia din 10 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de administratorul autorizat Vera Popaz împotriva hotărârii din 4 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel, prin prisma normelor de drept material ce reglementează raportul juridic litigios, în raport cu circumstanțele cauzei, a reținut ca fiind întemeiată și legală soluția primei instanțe referitoare la netemeinicia acțiunii, având în vedere că, la caz, sunt aplicabile prevederile Legii 161/2014 cu privire la administratorii autorizați și ale Codul deontologic al administratorilor autorizați, ce instituie necesitatea respectării regimului conflictului de interese și neadmiterea unor astfel de încălcări, necesitate ce derivă, la rândul său, din esența noțiunii de administrator al procesului de insolvență, identificat de legiuitor ca fiind persoană desemnată în condițiile legii pentru supravegherea și/sau administrarea debitorului în perioada de observație, în procesul de insolvență și/sau pe durata restructurării în conformitate cu competențele stabilite de lege.

Raportând normele citate la circumstanțele cauzei, instanța de control judiciar a constatat că decizia din 18 mai 2018 a Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați de pe lângă Ministerul Justiției este un act

administrativ legal și întemeiat, or, la emiterea acesteia, Comisia a ținut cont de constatările expuse într-un act judecătoresc care nu este susceptibil căilor de atac și prin care s-au constatat suspiciuni cu privire la imparțialitatea administratorului autorizat Vera Popaz în cadrul procesului de insolvență intentat în privința Societății cu Răspundere Limitată „Vivaura-CH”.

La 3 martie 2022, administratorul autorizat Vera Popaz a depus, la Curtea de Apel Chișinău, recurs motivat împotriva deciziei din 10 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 248, vol. I), iar, tot la la 3 martie 2022, a depus recursul la Curtea Supremă de Justiție (f.d. 4, vol. II).

În susținerea recursului, și-a manifestat dezacordul său cu soluția instanței de apel, considerând-o eronată, instanța interpretând în mod eronat normele de drept material pertinent speței, fapt ce a succedat emiterea unei soluții greșite și neîntemeiate pe cauza dată, ca urmare fiind încălcate drepturile administratorului autorizat Vera Popaz, inclusiv dreptul la reputația profesională.

Reiterând motivele de fapt și de drept invocate în acțiune și în ordine de apel, a invocat, inter alia, aplicarea eronată a art. 29 alin.1 și alin. 2.lit e) ale Legii nr. 161 din 18 iulie 2014 cu privire la administratorii autorizați, care nu putea fi aplicat în viziunea recurentului, dat fiind faptul că nici una din situațiile enumerate în această normă nu exista și nu există la desemnarea sa și la exercitarea de către reclamant a atribuțiilor de administrator provizoriu și administrator al insolvenței Societății cu Răspundere Limitată "Vivaura-CH".

Învederează că drepturile de reprezentare a lichidatorului Societatea cu Răspundere Limitată „Sansilvia” în cadrul litigiului au decăzut odată cu înlocuirea în proces a Societății cu Răspundere Limitată „Sansilvia” cu persoana fizică Corneliu Turcanu, fapt ce rezultă din normele art. 70 Cod procedură civilă și art. 823 Cod civil.

În opinia sa, la adoptarea deciziei recurate, instanța a încălcat prevederile art. 15 și 54 din Constituție, art. 8 CEDO, dar și ale art. 43 din Codul civil, care stabilesc principiile de bază și drepturile fundamentale ale omului, și anume: supremația legii, restrângerea exercitării drepturilor doar în cazurile stabilite de lege, dreptul la exercitarea profesiei și la reputația profesională.

Recurenta a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii, prin care cererea sa de chemare în judecată să fie admisă.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel, pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 10 noiembrie 2021, fiind notificată recurentei în data de 1 februarie 2022, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la dosar (f.d. 245, vol. I). Astfel, recursul motivat depus

pe 3 martie 2022 este în termen, având în vedere că la dosar nu există date privind comunicarea recurenței a dispozitivului deciziei.

La 15 aprilie 2022, în adresa intimatului Ministerul Justiției a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, însă intimatul nu și-a valorificat acest drept procedural.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de administratorul autorizat Vera Popaz, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar, în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și, în același timp, oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ, și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea

uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO, în jurisprudența sa constantă, statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de administratorul autorizat Vera Popaz.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de administratorul autorizat Vera Popaz se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu